

ŠPORTNE NOVICE

ŠPORTNE IGRE GRADBINCEV

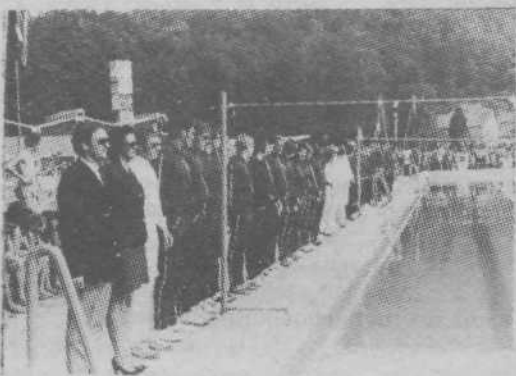
Športni park Kodeljevo bo v dneh od 3. do 5. septembra 1971 prizorišče tradicionalnih, tozrat že XXI. športnih iger gradbenih delavcev Ilovenije. Organizator SIG 71 je tovarna IZO-IRKA, pokrovitelj pa predsednik občinske kupščine Ljubljana Moste-Polje Polde Maček. Letošnje igre bodo po številu udeležencev ekordne. Za tekmovanje v 7 športnih panogah e je že doslej prijaviilo prek 1800 tekmovalcev z 50 delovnih organizacij iz vse Slovenije.

KARTING

Po V. dirki za državno prvenstvo v kartingu vodi med ekipami AMD Moste pred AMD /rhnik in AMD Ptuj. Med posamezniki so teknovalci AMD Moste na naslednjih mestih: v kategoriji 125 ccm je Mirko Živec na prvem nestu, Tone Lavrič je tretji in Vinko Kokalj edemnajsti; v kategoriji 100 ccm je Ljubo Smerdel četrti, Bruno Giosento peti in Franc Ravnikar osmi. Do konca državnega prvenstva sta na vrsti še dirki v Ptuj in Kopru.

PLAVALNI DVOBOJ

Konec julija je bilo na kopališču Kodeljevo meddržavno srečanje plavalnih reprezentanc Anglije in Jugoslavije. Po 20 letih zatišja prva tovrstna prireditev v Ljubljani sploh!

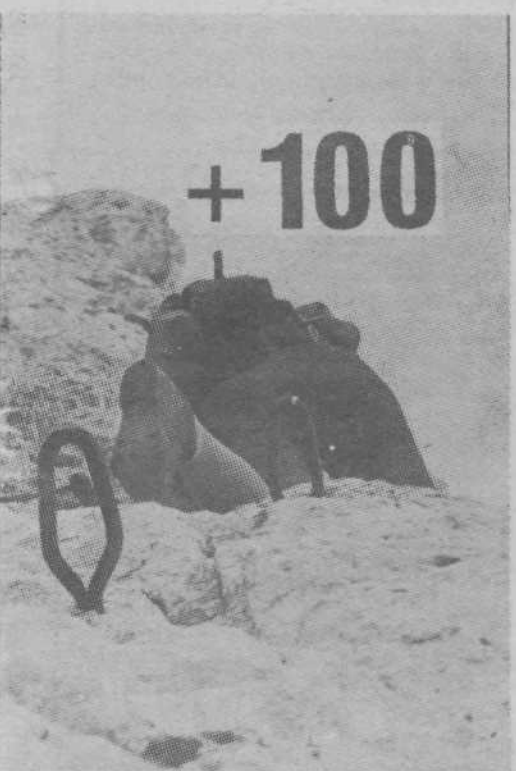
Organizacija tekmovanja je bila odlična, žal pa gostje našega gostoljublja niso kaj prida cenili in so bili naši izbranci krepko poraženi — čeprav so bili pogoji (čista voda) precej boljši kot običajno (tako so vsaj menili številni gledalci). V reprezentanci Jugoslavije je plaval tudi „domačin“ Srečko Andrič, sicer lanskoletni najboljši športnik v občini.

Kakorkoli že, organizacijsko odlično izpejana prireditev naj bo organizatorjem v spodbudo za ureditev najprej ponovnih podobnih prireditiv.

SATURNUŽANKE BODO NASKOČILE TRIGLAV

Približuje se dan, ko bodo Saturnužanke v počastitev 50. obletnice podjetja in 30. obletnice vstaje v velikem številu stopile na naš najvišji vrh.

Saturnus je podjetje z veliko športno tradicijo in nenehno razgibanostjo, ki je v letošnjem jubilejnem letu še posebno močna. Ker pa so v sekcijah zastopani

predvsem moški tovariši, so se Saturnužanke odločile, da za jubilej tudi same posežejo na športno področje in tudi tu reprezentirajo svojo številčno premoč v podjetju. Z velikim navdušenjem so sprejele predlog matičnega planinskega društva, da za jubilej popelje na vrh Triglava 101 Saturnužanko. To bo velika akcija in

manifestacija nadmoči tovarišic, ki jih je v tovarni čez 1000 (dve tretjini) vseh zaposlenih.

Ceprav bo pohod šele 10. septembra, se prijavitelne Saturnužanke nanj že vneto pripravljajo. Društvo ima nekoliko težav, ker vztraja pri številu 101, akcije pa se jih želi udeležiti mnogo več.

Akcija „101 Saturnužanka na Triglav“ predstavlja obenem tudi zaključek jubilejne aktivnosti na športnem področju, ki poteka že od začetka leta. Zato bodo športni tovariši in njihovi navdušenci v kolektivu, ob povratku Saturnužank s Triglava, na Pokljuki priredili zaključni športni miting v sodelovanju s pripadniki JLA na Rudnem polju. Tako bodo morebitni žulji še hitreje pozabljeni, pika na i, ki jo bodo na športnem področju dale Saturnužanke, pa bo za vedno ostala.

S. GERLICA

KRATKE IZ ŠPORTA

Znani nogometni strokovnjak Branko Elsner — pred leti je treniral ljubljansko Olimpijo in nato z velikim uspehom Wackerja iz Innsbrucka — je prevzel treninge nogometašev Slovana. Z njegovim prihodom se je število visokokvalificiranih strokovnjakov, ki trenirajo ekipe Slovana, dvignilo na štiri: prof. Pavčič in prof. Kristan vodita rokometase, prof. Pavlovič pa košarkarje.

Rokometašice Borca iz Polja so se uvrstile v republiško ligo. Ta vsekakor lep uspeh skromnih deklet pomeni za upravo kluba nov problem: kje dobiti potrebna finančna sredstva.

Nogometni klub Slovan bo v oktobru organiziral II. mednarodni mladinski nogometni turnir „Mira Perca-Maksa“. Udeležbo na turnirju so že potrdile ekipe Avstrije iz Celovca, Doettingena iz Zahodne Nemčije, zagrebškega Dinama in Olimpije.

Trenerji, ki delajo v moščanskih klubih, so v zadnjem času vse bolj cenjeni in deležni številnih priznanj. Kar pogledimo: Andrej Čučha (košarkarski klub Slovan) je bil pomočnik trenerjev članske in mladinske državne reprezentance, Jože Mavrič (TVD Partizan Zelena jama) je prav tako eden od trenerjev državne (ženske) reprezentance, Alojz Perharič (nogometni klub Slavija) je bil selektor in trener mlade reprezentance Slovenije, Janez Gasperlin (plavalni klub Ilirija-Slavija) je bil selektor in eden od trenerjev slovenske članske reprezentance, Cveto Pavčič in Silvo Kristan (rokometni klub Slovan) sta stalna trenerja ustreznih reprezentanc Slovenije...

VEVŠKI RADIOAMATERJI POVEZANI S SVETOM

Radioamaterji dokazujejo svoje pridobljeno znanje in spretnosti že pri vsakdanjem delu v svojih klubih. Na X. jubilejnem zboru zveze radioamaterjev Jugoslavije v Tacnu pod Šmarno goro (v prvih dneh julija letos) pa so mnogi člani radio klubov storili tudi na tekmovalne proge.

Četudi je radioamaterstvo dokaj zahtevna dejavnost LJUDSKE TEHNIKE, sodi med najbolj priljubljene pri nas. Zanj se zanimajo tudi dekleta — ne samo drugod, marveč tudi na Vevčah!

8. avgusta letos so člani RADIO KLUBA VEVCJE sodelovali na priljubljenem „srečanju v etru“ KONTES ALPE ADRIA 1971! Načelno sodelujejo v tem „srečanju“ radiomaterji alpskih dežel, ki morajo v zadnjem določenem terminu vzpostaviti čim več radijskih zvez. Radiomaterji z Vevče so to pot sodelovali s skoraj desetčlansko ekipo. V ta namen so odnesli ustrezne aparature na Janče, od koder je bil sprejem boljši. Delo je potekalo od 7. ure zjutraj do 17. ure popoldne. V KONTES ALPE ADRIA 1971 so sodelovale vse radiomaterske postaje Jugoslavije. Y3DZZ vedno oddaja in kliče tovariše — radioamaterje širom po zemeljski obli. Saj so vsi pripravljeni vskočiti na pomoč, če je to potrebno, ob vsaki priliki in ob vsakem času. Š tolikšnim zanimanjem so člani vevškega kluba sledili ogledu strokovne razstave ob X. jubilejnem zboru zveze radioamaterjev Jugoslavije v Tacnu. Tedaj so spoznali visoke strokovne kakovosti mladih radiomaterjev iz vse naše domovine in tudi drugih držav.

V korak s časom in tehniškimi dosežki stopajo tudi radiomaterji RADIO KLUBA VEVCJE. Vendar jim je potrebna na poti njih naglega vzpona vsestranska družbena pomoč, katere v celoti ne more prevzemati le Papirnica Vevče, četudi sodeluje s prizadevnim in delovnim mladim kolektivom na Vevčah že vse od ustanovitve tega kluba.

BOŠTJAN NOVŠAK

NAD 800 OTROK V PLAVALNIH TEČAJIH

Občinska zveza za telesno kulturo Moste-Polje in plavalni klub Ilirija-Slavija sta bila pobudnika in organizatorja doslej najmnogičnejše akcije v okviru odpravljanja „plavalne nepismenosti“. Tečajev na kopališčih Kodeljevo in na Vevčah (vsega skupaj 6) se je udeležilo prek 800 otrok, v glavnem učencev moščanskih osnovnih šol. Tako množična udeležba — presenetila je celo organizatorje — je v prvi vrsti posledica odlično organizirane akcije, ne nazadnje tudi dejstva, da so bili tečajji dostopni zares vsakomur. Na Vevčah so bili plavalni tečajji popolnoma brezplačni, na Kodeljevem pa so otroci prispevali po 12 dinarjev (za omarico). Tečaje so vodili učitelji plavanja in aktivni plavalci plavalnega kluba Ilirija-Slavija, sodelovali pa so tudi učitelji telesne vzgoje z moščanskih osnovnih šol.

Tečajniki so bili razdeljeni v vrste plavalcev in neplavalcev. Prvi so se predvsem izpopolnjevali in najbolj talentirani med njimi so se kasneje že vključili v redno pravalno šolo na Vevčah.

Neplavalci — bili so v večini — pa so pod večšo „roko“ učiteljev plavanja dokaj hitro napredovali. Ob koncu 12-dnevnih tečajev je že povsem samostojno plavalo, gledano v poprečju, kar 70 % tečajnikov — neplavalcev.

Akcija je torej uspela. V splošno zadovoljstvo otrok, njihovih staršev in ne nazadnje tudi organizatorjev, ki bodo s podobnimi akcijami nedvomno nadaljevali.

Naj omenimo še vse, ki so brezplačno plavalne tečaje omogočili. Sredstva za organizacijo in izvedbo tečajev sta prispevala občinska zveza za telesno kulturo Moste-Polje in mestni center ŠSD oziroma TIS. Zahvala pa velja upraviteljem obeh kopališč, Papirnici Vevče in gostinskemu podjetju Figovec, ki sta najmlajšim omogočila tako rekoč brezplačen vstop.

Panorama športnega parka Kodeljevo

VINJANI ZNAJO

Zdi se mi, da so Vinje najsevernejša vas v naši občini. Bolj poredko ali pa sploh nikoli ne zaidejo na strani našega mesečnika. Človek bi mislil, da žive tud sami zaspanci; pa temu ni tako. Mirno lahko ugotovimo, da po iznajdljivosti trenutno prekašajo svoje ravninske sosedo, Vinje leže namreč na grilih.

Ko so se sredi avgusta pojavili po Dolskem in okolici plakati, ki so obljubljali „spektakel“ na Vinjah, sem se, kot mnogi drugi, tudi jaz samo nasmehnil, rekel nobene, v nedeljo pa se le odpravil pogledat obljubljeno veliko nogometno tekmo Dolsko : Vinje. Če ne drugega, bo vsaj prijeten izlet, sem si mislil. Ko sem se malce zasopel ustavil v Dolini treh vrčev, kot mladi popularno imenujejo kraj, kjer imajo nogometno igrišče, sem imel kaj videti. Kraj kot naročen za piknik, ki so ga plakati obljubljali po končani tekmi! Izpod peči za dobrote na žaru se je že kadilo, kmalu nato pa smo zaznali prijeten vonj čevapčičev. Le kdo bi si mislil, da je na Vinjah doma toliko ljudi. Na vzpetinah, ki so bile idealne tribune, se jih je posedlo okrog 100. To res ni število, ki bi se kosalo z ljubljanskim stadionom, to je bilo občinstvo in to dokaj glasno, staro in mlado. Človek bi le težko verjel, da so celo stare ženice prišle pogledat to neumno branje žoge in nihče se ni spotaknil ob starega možaka, ki je ob robu igrišča vneto zatrjeval, da so Vinjani najboljši v državi. Za marsikoga, ki še ni bil nikoli na nogometni tekmi, je bil to res spektakel. Igrali so namreč na „ta prave“ gole, s pravo žogo in igralci so imeli celo dres. Nikogar ni motilo, če je bilo igrišče malce prekratko, na enem koncu zamočvirjeno, na drugem dvignjeno, če se je tekna začela z zamudo, ker je bilo treba po poščalko čez hrib, če je sonce neusmiljeno žgalo, v senco pa niso šli, ker se je od tam slabše videlo. Sicer pa žetje ni bilo. Ob igrišču, ki je drugače pašnik, je bilo korito z vodo, prizadevni organizatorji pa so poskrbeli tudi za zahtevnejše: prodajali so namreč in to po dokaj zmernih cenah, oranžado in pivo. Če so bili Vinjani številnejši, so bili Dolšani glasnejši in imeli so celo zastavo — ni važno, če je bila od namizno-teniskega kluba, bila pa je le.

Tekma se je torej ob huronskem vpitju začela in sodnik, znani dolški nogometaš Ramškar, je imel kar dosti dela, saj sta moštvi vzeli stvar zelo resno. Dolšani so povedli in navdušenje v rdečem taboru je bilo nepopisno, neki gledalec z zastavo je celo vdril na igrišče, zdi se mi, da sem bil to jaz osebno. Ampak to ni važno, važno je, da smo zmagali — oprostite, so zmagali, če naj bo članek napisan brez prevelikega lokalpatriotskega poudarka. Dolšani so torej dodobra napolnili mrežo Vinjanov, na veliko žalost domačinov seveda. Upam, da je niso predložo utapljali, res pa je, da so, ko smo šli domov, znova tvorili nove zaboje piva navkreber. Ob polčasu so namreč obljubili, da bodo dobili samo še en gol, toda Dolšani so bili neusmiljeni in dobili so jih kar pet. Gol pa so le dali, resda iz penala, ki ga bodo Dolšani še mesece oporekali. Vsekakor se lepše sliši, da je bilo 11:1 kot 11:0.

Mislil, da sem vam pričaral ozračje, ki je vladalo to nedeljo na Vinjah. Toda, nekako je treba le pregnati nedeljski dolgčas na kmetih in Vinjani so ga, in to dokaj uspešno, pa čeprav z nogometno tekmo, ki je bila — kot vse ob njej — brezhibno organizirana. Imeli so vse, celo predstavnik tiska — moja malenkost seveda, avtomobilov pa toliko, da niso vedeli kam z njimi; celo en tuj je bil med njimi. Oča, lastnik travnika, ki je bil tudi med gledalci, pa so le veselo kimali z glavo ter od časa do časa na vprašanje, le kdo je dovolil, da se kaj takega dogaja na njegovem travniku, dejali, naj imajo mladi veselje. Pri tem je marsikdo pomislil: V Dolskem se kaj takega vsekakor ne bi zgodilo, zaman so vse prošnje za nogometno igrišče, tisti pa, ki zanj po časopisju piše, to sem jaz, pa je k... , ki po cesti fige šteje. Toda to je že druga zgodba.

Vinje so se torej to nedeljo izkazale. Mogoče je bilo pivo malce pretoplo in oranžade je prekmalu zmanjkalo — a glavno je, da so bili zadovoljni vsi, ki so se vračali domov; drugič bo pa še bolje. Vsemdrugim torej pa naj povem, če vas bodo Vinjani še kdaj vabili, pridite, ne bodo vas razočarali, pa naj organizirajo, kar si že bodi.

BOŽO CERAR

V AUGSBURGU

Ta teden se je s predolimpijskega tekmovanja v Augsburgu vrnil domov 20-letni Tone Hočevar. Na to tekmovanje je šel kot olimpijski kandidat jugoslovanske ekipe v vožnji na divjih vodah. Vozil je enosedi kanu in zasedel med 8 državami in 40 tekmovalci 25. mesto. To je za Toneta Hočevarja eno od slabših mest v vseh tekmovanjih, ki se jih je udeležil. Vzrok, pravi, je v tem, da so šele dva dni pred tekmo prišli prvič na progo na trening. Proga je umetna in doseženo mesto je pogojeno le s treningom na tej progi, zato ta rezultat ne odgovarja nadarjenemu in požrtvovalnemu Tonetu Hočevarju, kar je dokazal na številnih tekmovanjih doma in v tujini, saj je pred kratkim zasedel v Skopju v svoji disciplini prvo mesto, na svetovnem prvenstvu v Meranu pa 15. Tonetu Hočevarju, edinemu zastopniku iz naše občine v tej športni panogi želijo njegovi prijatelji in znanci nadaljnjih uspehov na številnih tekmovanjih, ki ga letos še čakajo.

